

Löpnummer

3

79.06.20

INTERN UFO-SYD INFORMATION

**FYLLED MED AKTUELL
SEMESTERLÄSNING!**

Konfidentiellt textmateriel ENBART avsett
för UFO-SYD's aktiva medarbetare.

INNEHÅLLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.

Utgges av föreningen UFO-SYD.

Redaktionens adress: UFO-SYD, Box 10032,
S-220 10 LUND 10.

Redaktionens telefon: 046 - 13 60 01

Utkommer 12 gånger per år.

INTERN UFO-SYD INFORMATION

I REDAKTIONEN

Mikael Nanne, Michael Magnusson

UFO-SYD:s STYRELSE

Ordf.	Mikael Nanne
Vice ordf.	Tore Nilsson
Sekr.	Johan Threms
Kass.	Gligor Dimiskovski
Revisorer	Håkan Liljeberg Gert Andersson
Revisors- suppleant	Henrik Nanne

UFO-SYD:s TELEFON

046 - 13 60 01
(Även dygnet-runt-bemannad
alarmeringscentral)

ANSVARIG UTGIVARE: Mikael Nanne

ÖVRIGA MEDARBETARE

Arne Lundberg, Tom Nyberg, Henrik Nanne

UFO-SYD:s ALARMERINGSSYSTEM

Lokal alarmeringsledare:	Mikael Nanne
Sektionschef Lund:	Mikael Nanne
Sektionschef Svedala:	Tore Nilsson
Sektionschef Malmö:	Arne Lundberg
Sektionschef Eslöv:	Gert Andersson

UFO-SYD:s POSTADRESS

UFO-SYD, Box 10032, S-220 10 LUND 10

BESÖKSADRESS

Kännärsvägen 2:168, LUND

UFO-SYD:s FÖRENINGSG- OCH STÖDFONDSPOSTGIROKONTONUMMER ÄR 433 29 22 - 6

OM DU FLYTTAR

Anmäl detta snarast till: UFO-SYD, Box 10032, S-220 10 LUND 10, på postens
blankett för adressändring nummer 2050.05.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING:

Står vi vid ett vägskal?	3
Föreningsnytt	4
Arsmötet	5
Internt alarmeringsnät	9
Insändare	9
Tefatsfoto från Åstorp - bluff eller bevis?	10
Spåren vid Svanshall	11
Malmöbo observerade två telemeterskivor	12
Flera jättelika objekt siktade i Skånskt luftrum	12
Fallet Levenax - SF-novell	13
Skylab	15
Universums födelse närmar sig	19
Radioamatör sänder UFO-nyheter	20
Pressklipp	21
Press - stop	23
Medlemsförteckning	24

STÅR VI VID ETT VÄGSKÄL?

Detta nummer av Intern UFO-SYD Information utkommer ungefär 1 vecka tidigare än beräknat, eftersom vi därmed hoppas att Ni skall ha fått det innan **Skylab** störtar. Och Skylab, ja det är temat för detta nummer. Stor plats har lämnats för artiklar om det stora rymdlaboratoriets återkomst. Likaså har stor plats lämnats för en rapport från UFO-SYD:s extra årsmöte som behandlade många viktiga frågor. Till vår stora glädje kan vi nu också hoppas på att kunna publicera en SF-novell i varje nummer av Intern UFO-SYD Information. I detta nummer kan Ni läsa första delen av en SF-novell i två avsnitt av SF-författaren Carl Henner, en av Sveriges främsta inom genren. Denne författare har nu preliminärt lovat att förse oss med materiel för många kommande nummer, och det är verkligen något att vara tacksam för. I och med detta nummer av tidningen inför vi prenumerationsavgift för att förenkla det hela för alla parter och för att täcka utgivningskostnaderna. Det kostar bara 20 kronor att få alla resterande sex nummer av tidningen för 1979. Det är inte mer än ca 3.50 per tidning, och ärligt talat, har Ni råd att vara utan den. Genom den får Ni ju veta allt som händer och kommer att hända inom föreningen. Från och med Intern UFO-SYD Information nr 4 kommer tidningen endast att skickas till de som betalat.

Så till tanken bakom rubriken. Står mänskligheten inför en vändning i tillvaron? Mycket talar för det. En amerikanska har slagit vad om 10 miljoner pund (ca 85 miljoner kronor) att en närkontakt av tredje graden som kommer att beröra hela mänskligheten kommer att ske under 1979. Omöjligt är det inte. UFO-rapporterna blir fler, objekten större, så kanske... I så fall går 1979 i sanning till historien. Många spekulationer och teorier finns, ex. att vi omedvetet påverkas för att kunna acceptera en sådan händelse som en kontakt med en annan civilisation. Frågan är bara varifrån en sådan civilisation skulle kunna komma. Vi kanske får överge teorierna om intergalaktiska farkoster och i stället börja tänka på interdimensionella. Måhända är det våra efterkommande som återvänder från framtiden för att besöka oss, sina förfäder. Vi vet ingenting, men vi hoppas att en dag få veta varifrån dessa märkliga fenomen härstammar.

Och föreningen går stadigt framåt. Men hjälp behövs, både med allmänna föreningsarbeten och med redigering och distribution av Intern UFO-SYD Information. Det finns alltid något Ni kan hjälpa till med, bara Ni vill. Hör av Er och anmäl Ert intresse.

Nu under de varma månaderna kommer vi att hålla observationsnätter varannan vecka och jag hoppas att många kommer. Det är ju meningen att vi skall träffas inom föreningen och lära känna varandra. Och då är observationsnätterna utmärkte. Vi åker ut till någon bra plats, kokar kaffe och te, övar radiokommunikation och luftbevakning och umgås i kamratlig anda. Slut upp och låt oss få en god sammanhållning i föreningen. Det behövs, tycker

NANNE

FÖRENINGSNYTT

Aktiviteter

MÅNADSMÖTE

Lördagen den 14 juli kl 15.00 å Kämnärsvägen 2:168 i Lund.

TEMAKVÄLL

Fredagen den 27 juli kl 19.00 å Kämnärsvägen 2:168 i Lund.

OBSERVATIONSNÄTTER

Söndagen den 1 juli kl 20.00

Söndagen den 15 juli kl 20.00

Söndagen den 29 juli kl 20.00

Vi samlas på Kämnärsvägen 2:168 i Lund och åker härifrån vid 20.30-tiden. Kom i tid. Juli är en av de månader då de flesta UFO-observationerna görs. Har vi tur, ser vi något. Deltagare skall före klockan 18.00 ringa 046-13 60 01. Härvid kan besked fås om observationsnatten är inställd p.g.a. vädret eller annat.

Nya 21-lotter

Föreningen har startat ett löpande 21-lotteri, där vi beräknar att sälja ca 500 lotter i månaden, för att finansiera våra verksamheter. Det blir inte svårt om vi hjälps åt att sälja dom. Lotter kan avhämtas på Kämnärsvägen 2:168 i Lund, och dom är mycket lättsålda. Ring gärna innan ni kommer och hämtar, så att ni inte kommer förgäves om vi är ute. Lotter kan också hämtas på någon av våra sammankomster.

Årsmötet

På de följande sidorna presenteras protokollet från UFO-SYD:s extra årsmöte, hållet den 1979.06.04 i sin helhet, för att alla skall få ta del av vad som beslutades. Deltagarantalet var beklagansvärt lågt, vilket emellertid förmodligen berodde på det fina sommarvädret.

Alltid svar!

En modern fjärrstyrd telefonsvarare DORO 721 R med talstyrning passar larm- och föreningstelefonen 046-13 60 01 när vi inte själva kan göra det.

Tack vare detta får Ni alltid svar när Ni ringer.

Ni kan alltid lämna Ert meddelande eller tala om att Ni sökt oss. Den är talstyrd så Ni kan tala i lugn och ro upp till 60 minuter.

Och det bästa av allt: blir vi ute länge kan vi via fjärrstyrningen höra efter om någon har ringt och omedelbart ringa tillbaka.

Vi tycker det verkar smidigt och hoppas att Ni tycker detsamma.

Sektionscheferna

D A G O R D N I N G

för föreningen UFO-SYD:s extra årsmöte den 1979.06.04 kl 15.00 å Kämnärs-
vägen 2:168 i Lund

1. Mötet öppnas.
2. Val av ordförande och sekreterare för mötet jämte två justeringsmän tillika rösträknare att jämte ordföranden justera protokollet.
3. Fastställande av dagordningen.
4. Fråga om mötets behöriga kallande.
5. Verksamhetsrapport jämte ekonomisk rapport.
6. Stadgar.
7. Tillval av vice ordförande för 1979 års styrelse.
8. Tillval av revisorssuppleant för 1979 års styrelse.
9. Tillval av valberedning jämte sammankallande i valberedning för 1979.
10. Tillval av två redaktionsmedarbetare för Intern UFO-SYD Information.
11. Donationen till föreningen.
12. Fritidsnämnden eventuella bidrag jämte förslag beträffande informationsfolder.
13. Fråga om anskaffande av telefonsvarare jämte Arne Lundbergs förslag enligt därmed.
14. Teckningsrätten för föreningen.
15. Komplettering av fältforskarväskan jämte fråga om anskaffande av metallsökare.
16. Förslag om informationsskrivelse till berörda myndigheter, instanser och massmedia.
17. Fastställande av prenumerationsavgift för Intern UFO-SYD Information.
18. Lokalfrågan.
19. Fastställande av plats för Riksobservationsnatten.
20. Alarmeringsstationens bemanning under alarmeringsledarens semester.
21. Fråga om observationsnatt i samband med Skylab's återinträde i atmosfären.
22. Falsklarmsåtgärder.
23. Förslag om utställning på biblioteken under sommaren/hösten 1979.
24. Fråga om 21-lotteri.
25. Planering av sommarens aktiviteter.
26. Fastställande av datum för nästa ordinarie månadsmöte.
27. Fastställande av datum för nästa temakväll.
28. Övriga frågor.
29. Mötet avslutas.

Protokoll fört vid föreningen UFO-SYD:s extra årsmöte den 1979.06.04 kl 15.00 å Kämnärsvägen 2:168 i Lund.

Närvarande: Gligor Dimiskovski, Lennie Falck, Arne Lundberg, Henrik Nanne, Mikael Nanne, Tore Nilsson, Johan Threms.

1. Ordföranden förklarade mötet öppnat.
2. Till ordförande för mötet valdes sittande, till sekreterare för mötet valdes Arne Lundberg, till justeringsmän tillika rösträknare valdes Lennie Falck och Johan Threms.
3. Dagordningen fastställdes.
4. Mötets behöriga kallande godkändes.
5. Verksamhetsrapport och ekonomisk rapport föredrogs och godkändes.
6. Förslag till stadgar för UFO-SYD upplästes av ordföranden, och godkändes efter få ändringar enligt följande nio paragrafer:

§ 1

Föreningen UFO-SYD är en till Riksorganisationen UFO-SVERIGE ansluten lokalgrupp. Vi skall verka för att påvisa den faktiska existensen av oidentifierade flygande föremål i vårt luftrum, samt genom uppföljning och dokumentering av händelser av UFO-karaktär inom lokalgruppens område söka vinna kunskap om dessa fenomen, deras ursprung, orsak, verkningar, etc. Vi skall därtill tjäna som informations- och kontaktorgan för den lokala allmänheten i dessa frågor, och därigenom föra upp UFO-frågan på en seriös nivå, samt skapa och stimulera ett seriöst inriktat intresse för problemet.

§ 2

UFO-problemet är en ännu så länge olöst gåta. Ett överväldigande samlat material från hela världen tyder på att UFO är intelligent styrda, främmande farkoster. Utöver denna grundläggande uppfattning företräder vi ingen vidare fastslagen teori eller filosofi om UFO. Vi håller oss öppna inför alla de specialinriktningar som finns företrädda, i en skala från rent naturvetenskapliga aspekter till livsfilosofiska. Alla dessa antyder möjligheter, till vilka man med nuvarande begränsade kunskaper om UFO-fenomenens verkliga bakgrund måste hålla sig fördomsfritt inställda.

§ 3

För att uppnå konstruktiva beslut är föreningen beroende av sammanhållning. Vi skall på bred och enhetlig linje arbeta för det gemensamma målet, att påvisa allvaret bakom UFO-fenomenen. Genom vår anslutning till Riksorganisationen UFO-SVERIGE har denna samverkan blivit möjlig. Den öppna hållningen ger den demokratiska grund som är en förutsättning för att på samlad front kunna angripa UFO-problemet. Inom ramen för den gemensamma målsättningen arbetar varje enskild medlem i den form och omfattning, som är förenlig med intresse, ambition, praktiska möjligheter, etc.

§ 4

Medlemskap gäller för kalenderår. Medlemsavgiften fastställs av årsmötet. Avgift skall, vid förnyat medlemskap vara erlagd senast vid februari månads utgång. Nya medlemskap må tecknas när som helst under året. Medlemskap tecknat efter den 15:e november gäller även för påföljande kalenderår.

Lägst ålder för medlemskap är 15 år. Dispens kan dock beviljas om sökande fyller 15 under året, och därtill hyser ett för UFO-problemet seriöst inriktat intresse. Föreningen UFO-SYD tar klart avstånd från fanatiker och okritiskt troende, detta för att skydda föreningens anseende.

Samtliga medlemmar äger yttrande- och förslagsrätt.

§ 5

Medlem som uppenbart motarbetar föreningen och föreningens syften eller på annat sätt uppträder så, att föreningens anseende kan skadas, kan uteslutas ur föreningen genom styrelsebeslut med 5/7 majoritet, efter det att medlemen ifråga, inom två veckor efter delgivning, beretts möjlighet att inför styrelsen framlägga sina synpunkter. Innan återinträde beviljas skall minst ett år ha förflutit efter uteslutningen, samt får de skäl som föranledde den, ej längre föreligga.

§ 6

Vid sammanträde med såväl beslutsfattande som rådgivande avsikt inom föreningen skall protokoll föras.

§ 7

Föreningen UFO-SYD skall utge medlemstidskrift.

§ 8

För ändring av dessa stadgar krävs beslut med 2/3 majoritet vid två på varandra följande årsmöten, med minst två månaders mellanrum. Ett möte skall vara ordinarie årsmöte och det andra kan vara extra årsmöte.

§ 9

För upplösning av föreningen krävs beslut härom med 2/3 majoritet vid två på varandra följande årsmöten med minst sex månaders mellanrum. Ett möte skall vara ordinarie årsmöte och ett kan vara extra årsmöte. Om föreningen upplöses skall beslut om dess tillgångar fattas vid det andra av dessa möten. Tillgångarna skall då disponeras på sådant sätt, att de främjar de i dessa paragrafer angiven målsättning.

7. Till vice ordförande för 1979 års styrelse valdes Tore Nilsson.
8. Till revisorssuppleant för 1979 års styrelse valdes Henrik Nanne.
9. Till valberedning för 1979 valdes Arne Lundberg och Lennie Falck. Till sammankallande i valberedningen valdes Arne Lundberg.
10. Tillval av två redaktionsmedarbetare för Intern UFO-SYD Information bordlägges.
11. Besluts att föreningen undersöker försäljningsmöjligheterna för donationen till föreningen.
12. Besluts att en arbetsgrupp bestående av Johan Threms och Mikael Nanne skall utarbeta bidragsansökan till kommunen, vilken innan inlämning skall ställas styrelsen tillhanda för godkännande.
Ordföranden uppvisade provexemplar av informationsfolder vilken godkändes enhälligt av mötet.
13. Förslag om anskaffande av telefonsvarare upptogs. Olika medeller av telefonsvarare presenterades av ordf. Arne Lundberg föreslog att innehavare av tonsändare erlägger depositionsavgift. Tore Nilsson föreslog i samråd med ordf. att innehavare av tonsändare undertecknar mottagnings- och ansvarighetshandling och att ersättning för ev skadad eller förkommen tonsändare indrives.
Beslutades att telefonsvarare av märket DORO 721 R anskaffas på leasingkontrakt och finansieras av löpande 21-lotterier.
 - att om leasingkontrakt måste skrivas av fysisk person tecknar Arne Lundberg detta, samt att kontrakt i så fall upprättas mellan Arne Lundberg och UFO-SYD.
 - att innehavare av tonsändare erlägger leasingavgiften för dessa, vilken är ca 15 kronor per månad.
 - att Arne Lundberg och Mikael Nanne månatligen bidrager med 15 kronor vardera till leasingavgiften på telefonsvararen.
14. Beslutades att föreningen och föreningens postgirokonto tecknas av Gligor Dimiskovski och Mikael Nanne, var för sig.
15. Beslutades efter förslag från ordf. att fältforskarväskan kompletteras enligt tidigare plan.
Frågan om anskaffande av metallsökare bordlades.
16. Ordf. uppläste förslag till informationsskrivelse vilken godkändes enhälligt.
17. Prenumerationsavgift på Intern UFO-SYD Information fastställdes till 40:- kronor per år.
18. Förslag om hyra av källarlokal för ca 30:- kronor per månad upptogs. Förslag om hyra av sammankomstrum på kafé för varje möte upptogs. Beslutades att föreningen undersöker möjligheterna.
19. Platsen för Riksobservationsnatten fastställdes till Klågerup.

20. Förslag om upprättande av jourlista och vaktschema upptogs. Beslutades att Tore Nilsson, Gligor Dimiskovski och Arne Lundberg utarbetar plan.
21. Beslutades att teckningslista uppsattes å Kämnärsvägen 2:168 där medlemmar vilka är intresserade av att larmas vid återinträdet tecknar sig. Lokallarm utgår då till dessa från alarmeringscentralen, då återinträdet sker, om UFO-SYD får kännedom om detta i tid.
22. Frågan utgår. Vid upprepade falsklarm från samma person vidtaga åtgärder som t.ex. spårning av samtalet, ev polisanmälan.
23. Förslag om utställning under juli-augusti framlades av ordföranden. Beslutades att arbetsgrupp tillsättes vid nästa styrelsemöte.
24. Beslutades att föreningen inköper 1000 st 21-lotter.
25. Beslutades att observationsnätter hålles i veckor med jämna veckonummer med samling å Kämnärsvägen 2:168 kl 20.00 på söndagarna. Månadsmöten och temakvällar hålles som tidigare.
26. Datum för nästa ordinarie månadsmöte fastställdes till lördagen 14 juli kl 15.00
27. Datum för nästa temakväll fastställdes till fredagen 27 juli kl 19.00
28. Fråga om alarmeringsplanens färdigställande upptogs. Beslutades att Tore Nilsson sammankallar arbetsgruppen för detta.
29. Mötet avslutades.

Vid protokollet

Justeras

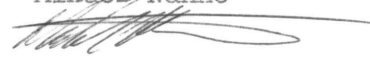
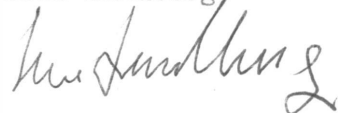
Justeras

Arne Lundberg

Lennie Falck

Johan Threms

Mikael Nanne

PRENUMERERA NUMERA!

Som framgår av protokollet införes från och med nästa nummer av Intern UFO-SYD Information en årlig prenumerationsavgift på 40 kronor. För resterande 6 nummer under 1979 blir prenumerationsavgiften således 20 kronor. Avgiften insättes på föreningens postgirokonto nr 433 29 22 - 6. Vill Ni vara säkra på att få nr 4 av Intern UFO-SYD Information måste Ni senast den 16 juli ha betalat in avgiften. Detta är det absolut sista nummer av Intern UFO-SYD Information som sänds ut till medlemmar som ej betalat.

Red.

VI TAPPADE ETT ORD

I förra numret av Intern UFO-SYD Information tappade vi andra hälften av ett avstavat ord i artikeln "Rymdforskare: Bibeln hittar saknad dag i tiden." På rad 17 uppfifrån står det "veten-". Det skall följas av "-skapsmän" på följande rad. Den korrekta meningen blir således: "När de kollade informationen tillbaka till Josuas tid, fann de som vetenskapsmän att det inte var tillräckligt exakt, sade Harold Hill, president i Curtis Engine Company i Baltimore." Vi beklagar missödet. I övrigt är texten korrekt.

Red.

Internt ALARMERINGSNÄT!

Vill ni vara med i UFO-SYD:s interna alarmeringsnät. Då måste ni inom 8 dagar anmäla detta per brev till UFO-SYD, Box 10032, S-220 10 LUND 10 där ni uppger telefonnummer till er bostad OCH till arbetet. Ange också om ni har tillgång till bil, mc, el.dyl. Ett internt alarmeringsnät är effektivt om det används på rätt sätt. Men vi ställer vissa krav för att ni skall få vara med. Vi behöver definitivt inte folk som i detta alarmeringsnät ser sin stora chans att få se ett flygande tefat själva i första hand. Personer som kanske får en påringning om ett UFO, och då vräker luren åt h-e och glömmar allt annat har vi ingen nytta av. Folk som handlar så kortsynt får hela alarmeringsnätet att mista sin verkan. I stället skall ni först ringa vidare till nästa kontaktman och därefter gå ut och spana. En sak till: om ni inte är beredda att ta emot eventuella larm mitt i natten, skall ni inte heller anmäla er. UFO:s kommer ju inte efter tidtabell, utan kan komma när som helst under dygnet. Vi söker ansvarsmedvetna medarbetare, som om det så fordras, kan ställa upp vilken tid som helst. Ni finns, det är vi övertygade om. Sektionscheferna.

INSÄNDARE

TANKAR KRING LÖSANDET AV UFO-PROBLEMET

Man kan säga att det är svårare att lösa UFO-problemet än att lösa ett V5 eller att tippa 13 rätt. Men tillvägagångssättet är egentligen detsamma.

Om hela mänskligheten mangrant hade slutit upp kring saken hade mysteriet kommit mycket nära en lösning på ett år. Men detta är, som en var förstår, en utopi. Man kan ta många andra världsproblem och jämföra, ex. om ingen ville deltaga i krig fanns det inga krig. Ta trafikproblemen med avseende på trafikolyckor, - om alla trafikanter höll sig strikt till trafikreglerna blev det inga trafikolyckor. Samma är det med UFO-mysteriet, om hela mänskligheten ville acceptera och lösa UFO-gåtan hade den antagligen varit löst nu. Antag att man delade in hela jorden i kvadratkilometerstora rutor, med automatisk bevakning i alla fyra hörnen. Mitt i varje ruta skulle finnas en bemannad station med teknisk utrustning för att komma i omedelbar kontakt med andra stationer.

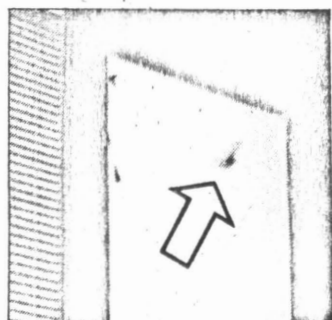
Ja, på pappret är det lätt att lösa de flesta problem, men i verkligheten är det inte lika lätt genomförbart. Det märker man ju lätt, - man behöver bara läsa ledaren i senaste numret av Intern UFO-SYD Information. Där avspeglas tydligt de problem vi har att överbrygga. Människan är lat, egoistisk, avundsjuk, misstänksam, kortsynt, - räcker det, eller skall jag räkna upp mer? Vi som verkligen är intresserade av UFO-problemet och dess eventuella närmande till en lösning har en möjlighet att göra en insats, genom att hjälpa till inom UFO-organisationen. Vi behöver krafter som ger en del av sin tid eller pengar = tid, för att närma oss lösningen av problemet. För undertecknad personligen är det ersättning nog att få tillfälle att se in bakom kulisserna, d.v.s. ta del av händelser som utpelas, få intervjua vittnen, få besöka platser där UFO enligt vittnen observerats och också undersöka dessa platser.

Mitt förslag är att utveckla ett system, där alla medlemmar ger lika mycket tid eller pengar - och låt oss upprätta ett absolut förtroende mellan medlemmarna. Detta är en nödvändighet, om vi skall ha en chans att nå resultat i detta högintressanta ämne. Eftersom tid är pengar kan det stå var och en fritt på vilket sätt han eller hon ger sin del till saken. Låt oss kväva den sjukdom i sin linda, som ger sig uttryck i ledaren i senaste numret av UFO-SYD:s interna informationsskrift. Vi har inte plats för den sorts politik som bedrivs för övrigt i Sverige, inom denna ännu så länge lilla organisation. Låt oss därför begära ett prestationsminimum av alla medlemmar i form av arbetsinsats eller pengar för att gemensamt nå höga mål i UFO-mysteriet.

Arne Lundberg

TEFATSFOTO FRÅN ÅSTORP

-bluff eller bevis?

Vid pilen ses upp och nedvända tefatet/koppen.

Åstorpsbo tog bild av UFO - tror han

Under de senaste månaderna har rapporterna om oidentifierade flygande föremål, UFO, eller "flygande tefat", kommit tätt. Inte minst har de varit synliga över Sverige.

För ungefär ett år sedan observerade många personer något som man kallade ett jättelikt glödande klot, som gick från Kullaberg ner över Skälderviken, studsade några gånger på vattnet och for sedan vidare på låg höjd men i hög fart över Bjärehalvön, där en dam såg det hängande över en björkdunge på Tistladal i Båstad under någon minut för att sedan försvinna norrut.

Vad det var kunde ingen förklara.

Sedan dess har en hel del föremål syns, särskilt nattetid, i samma område.

FOTO TOGS

Den 26 förra månaden klockan 17.30 såg en av NST:s läsare i trakten av Åstorp något genom fönstret:

— När jag skulle rulla upp persiennerna såg jag plötsligt föremålet, skriver vår anonyme rapportör i ett brev.

— Jag hann leta reda på min kamera och tog en bild innan det försvann.

— Från det att jag såg föremålet tills det försvann räknar jag till ungefär 15 sekunder.

— Föremålet såg ut att vara av aluminium eller något annat material som inte reflekterade.

— Några speciella ljud uppfattade jag inte.

Som man ser på det bifogade fotot har det mystiska föremålet en "typisk" tefatsform, utom det att det är uppochnedvänt.

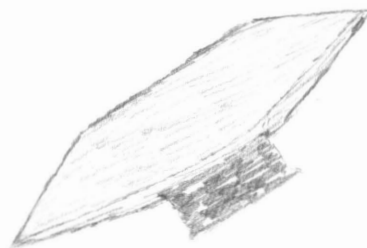
För ungefär tjugo år sedan sågs ett landat "tefat" utanför Domsten och något år efter såg den så kallade pollenkungen Gösta Carlsson ett stående i en glänta i Vegeholmsskogen utanför Ängelholm. Platsen där han gjorde sin observation är nu utmärkt med ett tefat i cement. Men de flesta har bara sett något märkligt flygande.

Varför det vissa tider är mer UFO synliga kan de på UFO sakkunniga inte säga. Efter andra världskriget var det en fullkomlig invasion av flygande tefat och flygande cigarrer och glödande klot. Sedan dess har man sett dem med allt tätare intervaller.

Är det någon mer än vår anonyme rapportör utanför Åstorp som såg detta "något" som den 26 april fotograferades?

C.A.

Nordvästra Skånes Tidningar - Landskronaposten 1979.05.08

Skiss av föremålet med originalfotografiet som förebild.

I mitten av maj månad kom vidstående tidningsklipp till UFO-SYD:s kännedom. Efter några hektiska dagar kunde personal från UFO-SYD hämta originalfotot på Nordvästra Skånes Tidningars redaktion i Ängelholm. Den 26 maj infördes i Nordvästra Skånes Tidningars Ängelholmsupplaga en "efterlysning" på den person som tagit bilden. Vid denna artikels pressläggning har UFO-SYD emellertid inte hört från någon person som vill kännas vid fotografiet. Betyder det att fotot är en bluff? Vid en noggrann granskning ser man att objektet på bilden (se skissen) företer stora likheter med locket på t.ex. en kaffekittel av metall. Reflex i fönstret är uteslutet, eftersom nedre delen av objektet har full svärta. Givetvis finns det också andra möjliga orsaker till att fotografen inte har kontaktat oss, han kan ju t.ex. vara på semester. Tillslut kan vi bara beklaga att vi inte kan följa upp och dokumentera fallet, och har vi inte hört något mer om fotot vid slutet av sommaren, får vi nog lägga det till handlingarna som kuriosas. Bevis kan vi ju inte kalla det om vi inte har något vittnesmål till observationen. Än kan visserligen mycket hända, men det ser onekligen mörkt ut.

UFO-bild i Åstorp kan vara värd milj.

— Var finns Du som från Åstorps horisont i april såg och fotograferade ett flygande tefat? Ring oss på 046-13 60 01 så ska vi utan risk för Din anonymitet behandla Din rapport... Så säger Mikael Nanne i UFO-Syd till NST:s läsare. Mikael vill gärna få kontakt med den som tagit fotot över det flygande tefatet.

— I nio fall av tio är det frågan om bluff eller andra rimliga förklaringar, säger Mikael Nanne, som en kommentar till fotografiet.

— Men faktum är att just de dagarna i mitten av april fick vi in så många rapporter om ufos att vi anser varje ny rapport vara viktig. Där kan finnas sanning, fotografen kan ha gjort en bragd. Vi vill gärna diskutera saken.

STORT ANTAL

Antalet rapporter om "unidentified flying objects", UFO,

"Tefatet" i Vegeholms-skogen utanför Ängelholm är det kanske mest kända i VV-Skåne. Men ser det ut så här?

Dessvärre gick det inte att publicera original-fotografiet i Intern UFO-SYD Information, men är någon intresserad av att studera det, så finns det i UFO-SYD:s arkiv i Lund.

är årligen mycket stort i hela världen. En amerikansk tidning har utlovat miljonbelöning till den som kan Åstadkomma en fullt tillförlitlig bevisföring. Miljonen finns kvar i tidningens kassavalv. Med all säkerhet kan man alltså fastslå att flertalet observationer inte har haft något med flygande tefat att göra.

— De rapporter vi får tenderar att öka inför decennieskiftena, säger Mikael Nanne. Vi har hittills i år fått in tjugo mot normalt fem rapporter. Fler-talet kom i april.

NÄRKONTAKT

Det började den 18 april med ljus i fin formering under fem minuter över Malmö. Dagen efter noterades en "närkontakt av andra graden", den gången två män i bil fick se ett stort föremål, vitt och ovalt med röd korona, mellan husen och över fälten utanför Eslöv. En av männen gick ur bilen och ut på fältet där han blev brännskadad, liksom växtligheten. Oturligt nog harvades fältet dagen efter och vittnet är på semester...

Den 20 och 22 april sågs ljus på flera håll och den 25 sågs en ofantlig farkost över taken i Smygehamn.

— Den anonyme Åstorpsbonds rapport passar alltså väl in i en bild av flitig ufo-verksamhet, säger Mikael Nanne. Vi vill gärna veta mer.

Nordvästra Skånes Tidningar - Engelholms Tidning 1979.05.26

Storm P:

Man er i tvivl, om det ægte billede er falsk og det falske ægte - idet det falske er betydeligt bedre end det ægte!

SPÅREN VID SVANSHALL

-märken efter landat UFO eller utrotad häxring?

Landade ett UFO för några år sedan vid stenbrottet i Svanshall norr om Jonstorp vid Skålderviken, eller är det ärrer efter en utrotad s.k. häxring? Det undrar man när man ser cirkeln med en kal fläck i mitten i en skogsglänta ovanför det vattenfyllda stenbrottet i Svanshall. Det ser ut som ett landningsmärke, men är det det? Den yttre cirkeln har en diameter på 4-5 m och är ca 60 cm bred. Mittpunkten är ca 1 m i diameter och varken där eller i cirkeln växer något. I området mellan cirkeln och centrum växer dock gräs och en ungbjörk. En tall utanför cirkeln växer bara på ena sidan, men det kan bero på havsvindarna. Växtligheten i cirkelns närhet verkar normal. I sandmyllan finns en rik halt av metallfragment, troligtvis järnfragment.

Så såg det ut när två personer från UFO-SYD besökte platsen en dag i mitten av maj, och den stora frågan är nu: vad har orsakat märket?

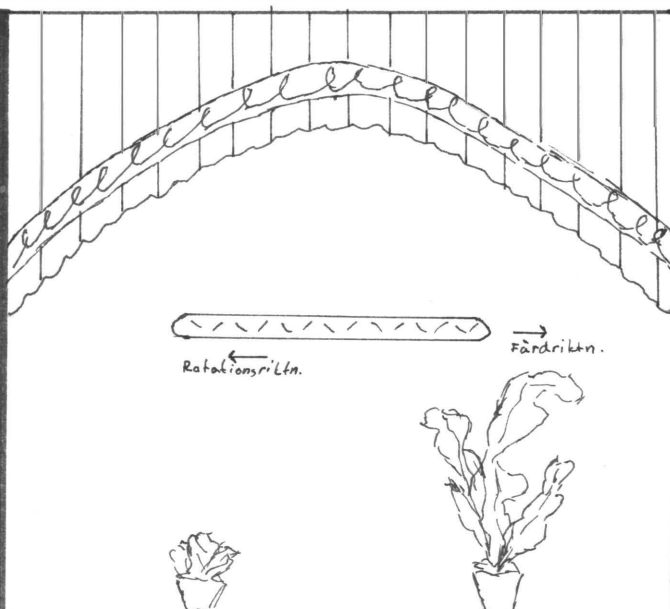
Vad som tyder på en häxring är att den svampart som bildar dylika växer sparsamt i området, samt det faktum att häxringar kan utrotas med järnfilspån. Vad som talar för en landning är att en person i området lär ha sett ett skarpt lysande objekt ungefär vid den tidpunkt då märket hittades. Och varför utrota häxringar mitt inne i skogsområden? Varför växer sedan ca 3 år inget i cirkeln eller dess mittpunkt? Frågorna är många och UFO-SYD skall åter besöka platsen för att ta borrhprover ur träden, djupgående markprover, samt höra om någon i området sett något ovanligt vid den beräknade tidpunkten för märkets uppkomst. Fler fakta redovisas i kommande nummer av Intern UFO-SYD Information.

MALMÖBO OBSERVERADE TVÅ TELEMETERSKIVOR

I UFO-rapporter finner man ibland små objekt som går under beteckningen "telemeterskivor". De är oftast klotformiga, men även skivformiga har observerats. Troligen är de en slags undersökningsinstrument som tar upp ljud och bild, och som fjärrstyrs från ett större, bemannat UFO.

Den observation som behandlas här nedan tycks gälla sådana objekt. Ett annat intressant faktum är att på kvällen samma dag som skivorna sågs i Malmö, skedde en närkontakt av andra graden i Eslöv. Detta styrker också trovärdigheten i nedanstående rapport.

Vid 9-tiden på morgonen den 19 april satt 9-årige Hans Malm (namnet fingerat) i familjens bostad i Malmö, då han hörde ett surrande ljud, något starkare än surret från ett bi, utanför fönstret. Då han gick fram till fönstret för att se varifrån ljudet kom, passerade en lysande vit skiva, ca 40 cm i diameter och 4 cm hög, horisontellt på ett avstånd av 1-2 meter utanför fönstret. Skivan hade ett svart zick-zackmönster utmed kanten och roterade medsols. Hastigheten var ca 50 km/h och skivan flög i nord-sydlig riktning. Observationen varade ca 2 sekunder och surrandet fortsatte en stund efter att skivan passerat. Ett par minuter senare hördes åter det surrande ljudet och ytterligare en skiva, identisk med den förra, passerade fönstret i samma riktning. Även denna gång fortsatte surrandet en stund efter att skivan försvunnit. Hans väckte då sin moder och berättade vad han sett. Modern kontaktade sedan UFO-SYD. Efter observationen tvekade Hans att gå ut, eftersom han var rädd att åter se objekten. På kvällen fick han en stark, tryckande huvudvärk. Modern har flera gånger talat med Hans om händelsen för att finna en naturlig förklaring, dock utan att lyckas. Hans håller fast vid sin berättelse, utan ändringar, och tror själv att han sett flygande tefat. Han är inte intresserad av UFO, SF eller dylikt. Han bär glasögon men har varken tidigare eller senare sett något liknande, varför reflexfenomenet troligen kan uteslutas. Familjen bor dessutom på 8:e våningen, varför feltolkning av frisbees också kan uteslutas. Vädret på morgonen var soligt med lätta moln och svag blåst. Hans berättar också att det var ovanligt tyst ute då observationen gjordes. Sedan skivorna försvunnit hördes ljuden utifrån normalt igen.

Elin Malms teckning av objektet efter Hans Malms beskrivning.

Anm: Observatörens namn har fingerats då han begärt anonymitetsskydd för att undvika trakasserier i skolan.

FLERA JÄTTELIKA OBJEKT SIKTADE I SKÅNSKT LUFTRUM!

Ett antal enorma objekt har under första hälften av 1979 observerats i luft- rummet över Skåne och rapporterats till UFO-SYD. Samtliga kvarstår som oförklarade. Objektens utseende har varierat, men en sak sammanbinder fallen: vittnenas reaktion. I samtliga fall har vittnena blivit skrämda eller oroade och gripits av en känsla att så snabbt som möjligt komma så långt bort från objektet som möjligt. Den mest kända rapporten är det s.k. Stäviefallet som presenterades i Intern UFO-SYD Information nr 2. Nästa rapport gäller en observation vid Örtofta i mars av ett objekt av skrämmande storlek och utseende. Och den sist inkomna rapporten gäller ett 40-50 meter långt objekt på låg höjd över Smygehamn i april. Frågan är vad vittnena egentligen har sett. Att det är feltolkningar av flygplan kan i minst ett fall uteslutas. Och vittnenas samstämmiga reaktion är också förbryllande. UFO-SYD:s fältforskare arbetar för fullt och hoppas kunna presentera fler intressanta fakta i kommande nummer av Intern UFO-SYD Information.

FALLET LEVENAX

SF-novell i två avsnitt

av CARL HENNER

Första delen

Jag trodde aldrig jag skulle komma ur detta med livet i behåll, och jag gjorde det heller inte...

Men låt mig börja från början. Mitt namn är Eric Levenax, och jag var en av de atomfysiker som uttagits att medfölja det olyckliga Cremo II på dess första rekognosceringsfärd via hyperspace till Proxima Centauri. Ni vet alla, hur det gick med den färden. Tre av Centauris fyra planeter obebodda och obeboeliga för intelligent liv och den fjärde säte för en civilisation så främmande och så skrämmande för en besökare från jorden, att det knappt kan beskrivas. Någon utförlig beskrivning kom heller aldrig tillbaka till jorden. Vad kapten Pilon hann med att sända, innan han mötte sitt öde, var bara några magra data, som inte sa mer än det nödvändigaste: att vi hamnat i den mest ogästvänliga miljö som tänkas kunde.

Jag kan tala om för er hur det var (och det är kanske delvis därför jag lämnar denna redogörelse. Ett annat skäl är att jag känner ett behov att reda upp mina tankar nu efter min död. Jag har levat i två världar och varit två helt olika människor, och jag har ännu inte lyckats helt skilja dessa två personligheter åt. Jag känner skillnaden mellan dem - åh, hur väl känner jag inte skillnaden mellan dem - men jag har ännu inte lyckats separera dem från varandra. Jag tror att denna redogörelse ska bli medlet att göra det, och att den personlighet som framträder här ska visa sig vara min första och riktiga. Men jag går händelserna i förväg...)

Vi trodde först, att också den fjärde planeten var obebodd. Den visade visserligen upp ett helt annat ansikte än de tre övriga: Centauri IV var en planet inte så alldeles olik jorden. Den var större, och atmosfärens procentuella sammansättning var något annorlunda, ehuru den kvalitativt var av samma slag - vilket gav upphov till en hel del överraskande varianter i floran och faunan - för där fanns liv, som vi snart märkte, inte bara växtliv utan också däggdjurs-, reptil-, fågel-, och insektsfauna. Det var strängt taget som att vandra genom ett jordiskt landskap, sett genom konturförändrande vatten eller förvridet av skrattspeglar. Men det var sannerligen ingenting att skratta åt.

Det fanns inte någonstans några tecken på att planeten var säte för något intelligent liv, för någon kultur, någon civilisation. Den föreföll vara en ren och oskärad vildmark, och vi vågade oss inte särskilt långt från skeppet under de första rekognosceringsturerna.

Men vad vi funnit fyllde oss givetvis med glädje. Frånvaron av främmande kulturer på dessa fyra planeter var visserligen en besvikelse - vi hade sett fram emot ett givande utbyte - som alltid under färder som dessa - och att mötas av tomma, öde världar var nedslående. Men Centauri IV var ett glädjande fynd: här snurrade i rymden, inom räckhåll för jordens människor, en planet, större än jorden, som erbjöd nytt land att kolonisera, nytt land för befolkningsöverflödet på jorden - det var bara att komma och ta för sig. Vi beslöt i uppsluppet övermod att fira det, när vi kom tillbaka till skeppet efter vår sista rekognosceringstur.

Det blev inget firande. Omkring femhundra meter från skeppet, som vi nalkades från en ny riktning nu, gick Al Choyle rakt in i vad vi senare fick veta var en skadedjursfälla. Hans kraftiga gestalt omgavs för ett kort ögonblick av en röd-violett aura, innan han skrumpnade inför våra ögon och föll sönder till ett grått pulver, som vinden virvlade med sig.

Det var på det viset vi fick veta, att planeten ägde intelligent liv - ehuru det dröjde ett tag, innan vi fick stifta närmare bekantskap med representanter för det.

De av er som varit med om en första resa till en främmande värld känner alla till den känsla som griper en, när man plötsligt står inför det första beviset för att

den världen är bebodd av intelligent liv. Det är inte förväntan och nyfikenhet - och det är inte heller skräck. Det är ett slags fruktansvärd, isande tomhetskänsla, som inte låter sig beskrivas, men som närmar sig skräcken däri, att den har ett stänk av fasa, av panik i sig, men ändå är på något utsägligt sätt betvingande. En svag skugga av vad den är kan man känna, när man ser ner från ett högt torn...

Vi kände den alla nu - den grep oss i samma ögonblick som Al Choyle försvann i virvlande stoft inför våra ögon, och den höll oss fångna de närmaste dygnen på ett sätt som gör de dygnen till den ohyggligaste tid jag upplevt - trots allt vad som sedan följde.

Vår första verkliga kontakt men Centauri IV:s invånare ägde rum fem dagar senare.

Vi hade lämnat skeppet igen - det fanns inget annat att göra. Det var vår uppgift, men det stod klart för oss alla, att varenda en av oss - t.o.m. kapten Pilon - helst av allt skulle ha velat strunta i den uppgiften och ge sig av forstast möjligt. Samtidigt var vi förvånade över vår reaktion - ingenting annat hade hänt än att Al Choyle förolyckats. Det var, nyktert sett, en olyckshändelse av ett slag som titt och tätt inträffade. Vi hade alla varit med om liknande händelser tidigare, och de hade aldrig berört oss så som Al Choyles död nu gjorde. Det var som om åsynen av Al Choyle virvlande bort som ett äckligt grått stoft väckt oss till insikt om planetens verkliga atmosfär - dess oerhörda främlingsskap.

Inte ens det faktum att de intelligenta invånarna var människor kunde förjaga den obehagskänslan. De var människor, det var inget tvivel om den saken. De såg ut som vi själva, kanske var de i allmänhet en aning mera storvuxna. Vid första påseendet såg de inte främmande ut - bortsett från de sällsamma klädedräkter de bar. Men när vi betraktat dem en kort stund, kom den ena skillnaden efter den andra fram. Det var smådetaljer, som man kanske annars inte tänker på: näsvingarnas rundning, örats läge och form, hårfäste, ögonvinklar, skallens form. De var människor, men de var ohyggligt främmande. Ohyggligt främmande därför att de var så välbekanta och ändå så annorlunda. De var människor, men ändå inte människor. Det var som med floran: de såg ut som vrångbilder av vanliga människor, och det ohyggligaste var, att man inte blev medveten om detta förrän efter en stund.

Vi mötte dem i en av ingångarna till deras stad. Jag säger stad - i singularis - för de hade bara en. Jag vet egentligen inte om man kan kalla det för stad. Den sträckte sig i ett sammanhängande nät över hela planeten - eller snarare under hela planeten. Som ett jättelikt insektssamhälle. Vi fick aldrig veta, hur den skapats, eller av vad, men att döma av antydningar som jag sedan fick, tycks den ha formligen blåsts fram därnere i de underjordiska utrymmena, ungefär som vi blåste glas i forna dagar.

Det var strängt taget inte mycket vi fick veta om dem. Det blev kontaktsvårigheter från första början. Det finns tillfällen, då man önskar, att de mekaniska kontaktapparater de s.k. sciencefictionförfattarna på jorden i forna dagar uppfann och använde med sådan framgång verkligen hade blivit uppfunna. Men det blev de aldrig, och därför stod vi där som alltid förut med vårt teckenspråk och våra bildparlörer. Utan att komma någon vart. Och fientligheten stod som en nästan påtaglig mur kring främlingarna. De var som en grupp myror som oväntat upptäckt några myror av en annan art utanför sin myrstack. Att de inte genast kastade sig över oss och tillintetgjorde oss berodde bara på att de inte var myror utan människor. Direkt våld - handgripligt våld - var dem främmande, som vi snart förstod.

Men därför var de inte utan resurser inför hotande fiender. Och som sådana tycktes vi bli betraktade. De ögonblick då vi försökte komma till tals med dem var våra sista ögonblick av frihet. Något slags fjärrverkande paralyseringsmetod sattes i funktion - Waid och Pearson strök med på kuppen, av vad anledning fick vi aldrig veta - och vi fördes på något slags bärande kraftström in i det sjudande, myllrande underjordiska samhället. - - - - -

© Copyright UFO-SYD

Den spännande avslutningen följer i nästa nummer av INTERN UFO-SYD INFORMATION.

— Skylab störtar 2 juli

NEW YORK (SDS) Skylab – det amerikanska rymdlaboratoriet, som mot markkontrollens vilja är på väg tillbaka till jorden kommer med 95 procents sannolikhet att störta den 2 juli, meddelade den amerikanska rymdstyrelsen på fredagen. Tidigare hade man tippat den 26 juni.

Man försöker nu påverka den närmare 80 ton tunga farkosten så gott det går för att hindra att den störtar i bebyggda trakter.

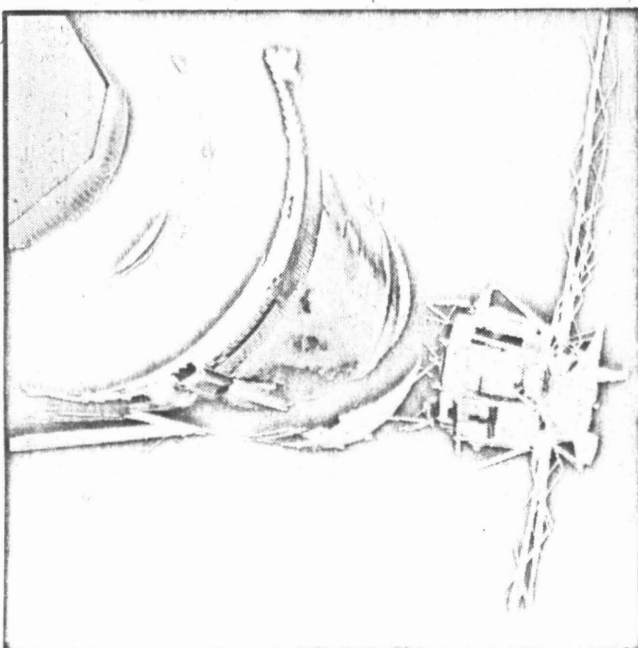
Över 500 delar kommer att störta mot jordytan med en ungefärlig hastighet av 500 km i timmen. Då bör man helst inte stå i vägen: man har nämligen räknat ut att redan ett föremål av en 25-örings storlek som kommer neddimpande den 2 juli lätt tränger igenom en människa som ett pistolskott.

Men de flesta av föremålen väger dock närmare 100 kilo och däröver. Några väger upp till två ton!

Ödets ironi vill att Skylab passerar rakt över New York City i sin nuvarande bana – förutom en lång rad andra storstäder. Enligt NASA:s experter är risken för att någon människa skall träffas av det neddimpande skrotet en på 150. Men andra statistiker i USA hävdar att NASA skörmålar. Sannolikheten är betydligt större, säger de.

ULF MÖRLING

Skånska Dagbladet 1979.06.03

● Resterna av rymdlaboratoriet Skylab störtar troligen 9 juli. Risken är mycket stor att någon människa träffas. Och det finns viss risk för att Skylab störtar i Skåne!

I förra numret av INTERN UFO-SYD INFORMATION presenterade vi ett pressklipp, i vilket det stod att det amerikanska rymdlaboratoriet SKYLAB troligtvis skulle återvända till jorden den 26 juni. Nu är frågan om någon inom NASA egentligen vet riktigt när resterna av det 85 ton tunga rymdlaboratoriet kommer att träffa jordytan. Prognoser som 2 juli, 9 juli och nu sist 23 juni förekommer. Nåja, ner kommer det alltid, vårt problem blir ju egentligen att klara upp de samtal som kan komma från allmänheten vid återinträdet i jordatmosfären. Om forskarna har räknat rätt, bör vi kunna se det från Skåne. Om det är natt och klart väder, vill säga. Och då kan det bli en magnifik syn.

Var Skylab kommer att störta är fortfarande okänt. Inte ens NASAs personal vet det förrän ett par timmar innan nedslaget. Men det blir inte en plats det rör sig om. Ytterhöljes bränns upp av friktionen mot atmosfären och en mängd "fragment" sprids över ett mycket stort område. De fragment som kommer att nå jordytan beräknas väga upp till 100 kilo styck. Men ett par delar beräknas väga ca 2 ton då de når marken. De flesta fragmenten är emellertid mycket mindre.

Om rymdskytteln varit färdig, hade man kunnat styra Skylab till lämplig nedslagsplats. Nu kan man bara hålla tummarna att Skylab inte kraschar i bebodda områden.

Se upp för SKYLAB!

Se upp den 9 juli! Då störtar troligen resterna av USA:s rymdlaboratorium Skylab med mycket stor risk att träffa någon människa vid nedslaget.

Risken att träffas är så stor som en på 150! Jämför det med risken för att 1.000 människor ska dö av ett kärnkraftshaveri – en risk på en miljon år!

Det kan också jämföras med risken för att träffas av ett meteornedslag, som är en på 10.000 år.

Och det finns faktiskt en viss risk att satelliten kraschar i Skåne! Rymdforskarna vet ännu inte var och när vrakresterna slår ner. Först några timmar innan Skylab når marken kan man slå larm

Skylab kan orsaka midsommarkatastrof MILJONSTÄDIER HOTAS!

Helsingborgs Dagblad 1979.06.03

23 juni kan bli den svartaste dagen sedan människan gick in i rymdhistorien. Miljoner människor kommer att gå i skräck för att bli offer för den första rymdkatastrofen.

Allt beror på Skylab - det 85 ton tunga amerikanska rymdlaboratoriet, som enligt prognoserna kommer att

återvända till jorden just den dagen.

Det gör den i form av ett splitterregn av sådan intensitet och våldsamhet att sprängkraften motsvarar 320 ton trotyl. För att bära en sådan bomblast krävdes under andra världskriget 110 stora bombplan.

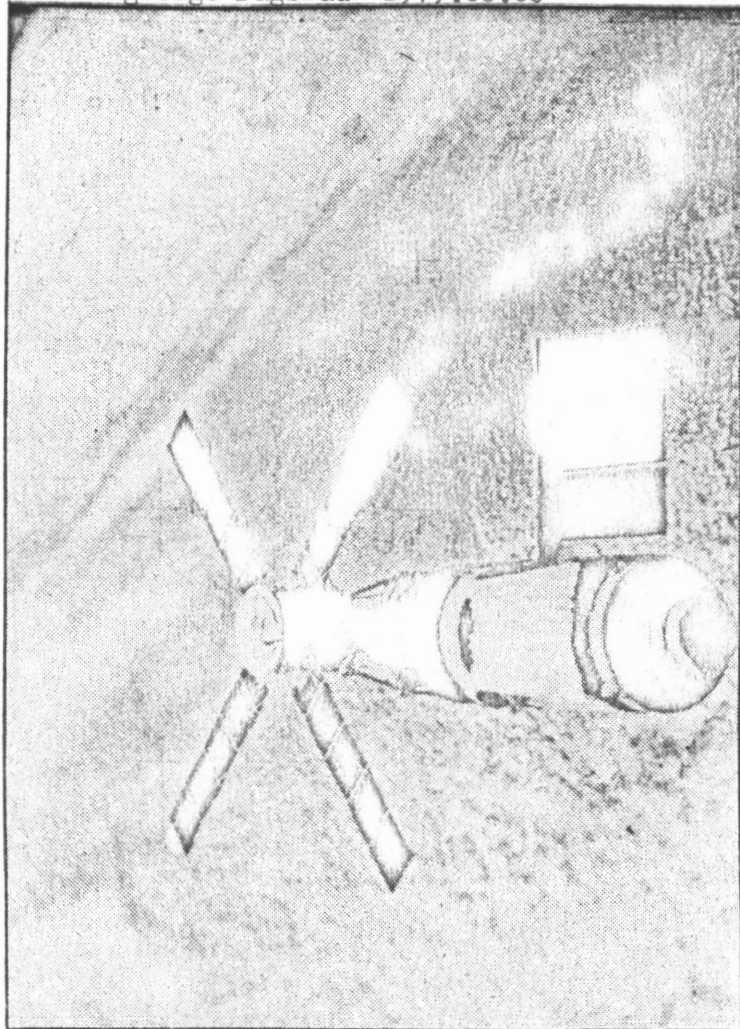
Var denna bomb- serna kommer att

träffa jordytan vet man inte - flera miljonstäder är hotade - men man hoppas att rymdskrotet ska falla i havet.

Från och med natten till i dag och ett par nätter framöver ligger Skylabs bana så långt norrut att den kan ses från Danmark och Skåne.

SIDAN 7

Var kommer det att slå ner - rymdlaboratoriet Skylab! Hela världen går i väntan och många med skräck. Expertisen har prognoser, men vågar själva inte lita på dem. Man hoppas Skylab ska slå ner i havet, men det är bara ett hopp. Om några veckor kommer vi att få svaret . . .

På de följande sidorna presenterar vi en av de största artiklarna i svensk dagspress som skrivits i Skylabfallet. Den var som synes publicerad i Helsingborgs Dagblad den 3:e juni 1979, och var så stor att vi blev tvugna att ändra den ursprungliga layouten och ta bort ett par bilder som inte gick att publicera i Intern UFO-SYD Information p.g.a. dålig kvalitet. För den som är intresserade finns artikeln tillgänglig i UFO-SYD:s pressklippsskiv på Kännärvägen 2:168 i Lund.

RED.

Håll ögonen på him- len midsommarafton! *Skylab lika farlig som 110 bombplan Miljoner i livsfara*

Skylab – det är drömmen som har blivit en mardröm. För sex år sedan betecknades det amerikanska rymdlaboratoriet som en ny stor triumf för vetenskap och teknik, en dröm för forskarna. Idag har satelliten förvandlats till ett fruktansvärt hot för miljoner människor och snurrar över våra huvuden som en jättelik tidsinställd bomb. Risken finns att Skylab kommer att utlösa den största tragedin sedan vi gick in i rymdåldern. Den totala kraften när Skylab träffar jorden är lika stor som när 110 bombplan (av de modeller som användes under andra världskriget) lämpar av sin dödsbringande last!

Hur det går får vi sannolikt veta 23 juni, midsommarafton. Då brakar Skylab in i jordatmosfären med en hastighet av över 100.000 kilometer i timmen. Ytterhöljet brinner upp vid den våldsamma friktionen och resten av satelliten splittas i många hundra delar.

300 ton trotyl

När de når jordytan kan vi vänta oss att åtminstone två av dem vardera har en sprängkraft motsvarande 10 ton trotyl. De övriga motsvarar var och en en 500-kilobomb av samma kraft som tyskarna vräkte ner över London under andra världskriget. Sammanlagda sprängkraften är över 300.000 kilo trotyl! De tyngsta delarna utgörs dels av ett kassavalv av bly och dels av en stor stålring, som fått satellitens plattformar att hänga samman. Här är ytterligare en jämförelse med andra världskriget: När 75 procent av Hamburg bombades bort under tre juldagn 1943 satte de allierade in drygt 2.300 bombplan lastade med cirka 7.000 ton bomber. Det innebär en bomblast på ungefär tre 100 per plan. Skylabs 320 ton skulle

alltså motsvara ungefär 110 bombplanslast. . .

Men än har de ansvariga på NASA inte kunnat svara på de viktigaste frågorna: var och när ska den här bombmattan slå ner?

Hoppas på havet

Det enda man med säkerhet vet är att satellitdelarna kommer att spridas ut över en 600 mil lång sträcka, någonstans mellan 50 grader nordlig bredd och 50 grader sydlig. Det innebär ett bälte som omfattar mer än hälften av jordens yta (Sverige ligger inte innanför det). Men man sätter sitt hopp till att "bombarna" från rymden kommer att hamna i havet.

Osäkert datum

Datum för Skylabs återinträde i jordatmosfären har ändrats gång på gång av NASA. För en tid sedan hette det att 26 juni var troligast, men veckan efter ändrade man sig till 2 juli. Senaste uppgifterna talar dock om 23 juni.

Det är vad som gäller tillä vidare, enligt vad NASA medde-
lat oss, säger Sture Wickerts på

Försvarets Forskningsanstalt (FOA) till HD. Ju närmare den tidpunkten vi kommer, desto noggrannare blir naturligtvis uppgifterna.

Obrännbart

Sture Wickerts bekräftar att Skylabs delar inte, som de flesta meteoriter, kommer att brinna upp, utan tränger igenom atmosfären och hamnar på jorden.

– Dels är delarna stora och dels är många av dem tillverkade av obrännbart material, bl.a. titan. Det har hänt tidigare att vi fått ner satellitdelar av titan i Sverige – sfärer med upp till 50 centimeters diameter!

– Stämmer det att en enkilodel från Skylab när den når jordytan har en sprängkraft motsvarande cirka fem kilo trotyl?

– Ja det är sannolikt. Kraften vid nedslaget beror på massa och hastigheten – och Skylab kommer in i vår atmosfär med en hastighet som är mer än hundra gånger så hög som ljudets!

Kan ses härifrån

Skylabs nordligaste bana går ungefär i höjd med Frankfurt, alltså ungefär 70 mil söderut. Om

KÄLLA: HEIS INGBORGS DAGBLAD Söndagen den 3 juni 1979

nedslaget sker över Europa kommer vi att kunna se ljuset också i Sverige – förutsatt att det är molnfrött och natt.

Vi kan se skenet eftersom Skylab går in i atmosfären på så pass hög höjd, säger Sture Wikström. Vi har också kunnat se t.ex. ryska satellituppkjutning av som flysken i öster.

Stort framsteg

När Skylab skickades upp 1973 innebär det ett stort kliv framåt för rymdforskningen. Ett laboratorium i rymden, där man skall utföra atmosfärsforskning och andra studier som inte kan göras från jorden. Forskarna får dras med i sådant borde ge massor av nya och intressanta resultat.

Solen var det viktigaste målet för forskningen, men man har också kunnat studera hur människor kan anpassa sig till längre perioders viktloshet.

För tidigt

Ironiskt nog är det solen som nu bär största skulden till det prekära läget – även om Skylab varit illa ute tidigare. Enligt beräkningarna skulle rymdstationen stanna kvar i sin bana ända till 1983. Då skulle för länge sedan en rymdskytte vara färdig. Med den skulle man försöka få ut lag astronauter, som kunde montera en raket på Skylab. Med hjälp av den kunde man då antingen sända rymdstationen ut i en bana längre från jorden, eller också styra den till önskad landningsplats på jorden.

Det visar sig att rymdskytten kommer att vara klar redan fram på nyåret 1980. Men det hjälper tyvärr inte upp situationen.

Solfäcker

Och det är som sagt solen som är främsta orsaken till den alltför tidiga landningen. A och O för en satellit som vill behålla sin höjd är att behålla sin hastighet. I normala fall skulle också Skylab ha gjort detta – på den höjd där satelliten snurrar runt jorden är motståndet så gott som obefintligt. Men tack vare ovanligt stor solfäcksaktivitet har luftmotståndet ökat.

Ökat luftmotstånd är lika med sänkt hastighet. Med lägre hastighet tappar satelliten höjd och kommer ner i ännu tätare atmosfär, där hastigheten åter sänks, med ytterligare höjdförlust som resultat o.s.v.

Ingen vet var

De ansvariga på NASA vet naturligtvis i vilken bana Skylab susar fram över jorden – men ingen har en aning om var 85 ton skrot kommer att braka ner. De-larna kommer att regna över en 600 mil lång sträcka. Största chansen är att det kommer att ske över havet eftersom banan till 75 procent går över oceanerna.

Men riskerna är stora att bombardemanget från rymden kommer att drabba bebyggda trakter. Ett stort antal städer, däruv många stora, är i riskzonen. I Europa ligger Klev, Prag, Bayreuth, Amiens och Le Mans illa till, medan Vancouver och Winnipeg hotas på andra sidan Atlanten. Vidare ligger tätbefolkade områden i Asien i Skylabs väg.

Som en SF-bok

NASA-folket, som från början tagit lutt på problemet, har gripits av en allt större nervositet, som nu nästan börjar närma sig panik. Man har redan ordnat med personal och räddningsutrustning som ska flygas till de mest drabbade platserna.

Någon av de nervösa människoerna på NASA har kanske läst Harry Harrisons science fiction-bok "Skyfall" och är rädda för att i verkligheten få uppleva den katastrof som beskrivs där. Boken, som gavs ut 1976 (då man redan hade börjat få trubbel med Skylab) berättar bl.a. om vad som händer när en raketmotor till en jättesatellit träffar jorden. En engelsk landsortstad med 30.000 invånare blir totalt utplånad. Men Harrisons rymdskrot väger 500 ton, mot Skylabs 85. . .

Splittras i atmosfären

När Skylab kommer in i jordatmosfären brinner aluminiumhöljet upp och satelliten splittras i mellan 600 och 800 delar. Ett par av dessa väger cirka två ton när de rammar jorden, medan de övriga ligger på drygt 100 kilo var. Sprängverkan kommer att bli katastrofal om någon del träffar i ett bebyggt område.

– Riktiga meteoriter är farligare, sade man lugnande på NASA, när problemen började. Sedan ändrade man sig till "de delar som når jordytan kommer inte att vålla större skada än meteoriter". Men idag är attityden en helt annan. Man har tvingats konstatera att man står så gott som helt maktlös inför den hotande katastrofen.

Svårt räkneproblem

Hur maktlösa specialisterna är illustreras av vad som hände för en tid sedan, när en rysk satellit störtade ner på jorden. De vetenskapsmän som ingår i katastrofområdet fick ett utmärkt tillfälle att testa hur pass bra de kunde beräkna var den skulle slå ned. Med hjälp av NASAs senaste apparater räknade de ut att satelliten skulle störta i östra delen av Afrika. Den hamnade i norra Stilla havet. . .

Skylabs rörelser kan bara kontrolleras från marken genom att sentals kvadratkilometer skog man välter den åt ena eller andra hållet. Teknikerna lyckades förra året med konststycket att återuppleva satellitens slumrande mekanik och vända den så att dess spetsiga del nu pekar framåt. Men krafttillförseln sinar och man har mycket svårt att hålla den stora 85-tonsklumpen på någorlunda rätt kurs.

Problem från början

Det här är inte första gången – men definitivt sista – som rymdlaboratoriet har drabbats av svårigheter. Redan 1973, strax efter uppskjutningen, infann sig de första stora problemen. Ett tunt metallskiv, avsett att skydda både mot solens värme och meteoriter, slets av tillsammans med en av de stora vingarna med solbatterier. Den andra vingen klämdes fast mot sidan, låst av en metallbit.

Utan solbatterier fick rymdlaboratoriet ingen kraft och utan värmeskydd blev arbetstemperaturen omhord omöjlig. Goda råd var dyra. Men saken fixades provisoriskt av astronauterna vid en rymdpromenad. De riggade till ett slags parasoll av tunn guldfolie och lyckades också klippa loss vingen.

Sedan dess fungerade Skylab och blev under ett drygt år hem för tre olika astronautlag. NASA håller fortfarande på att studera och utvärdera allt forskningsmaterial som då togs fram.

Miljarder meteoror

När man på NASA talar om meteoror och meteoriter (d.v.s. de meteoror som träffar jordytan) så hänvisar man till det bombardemang från världsrymden som ständigt pågår. Någon större skada orsakas inte av projektilerna, främst på grund av att de flesta är mikroskopiskt små.

I själva verket träffas jordens atmosfär av miljarder meteoror – varje dygn! Större delen av dem väger bara en bråkdel av ett gram. De brinner upp och förintas på hög höjd. Men varje år tränger ett par tusen igenom hela atmosfären och kolliderar med jorden.

En av de största man känner till är en järnmeteorit på 60 ton, som hamnade i Sydvästafrika. Den största stenmeteoriten man påträffat vägde ett ton när den 1948 kom virvlande ner i Norton County, Nebraska, USA.

Fällde jätteskog

Men värst gick det när en meteorit slog ner i närheten av floden Steniga Tunguska i Sibirien, 30 juni 1908. Lufttrycket vid

nerslaget var så kraftigt att tusentals kvadratkilometer skog fälldes.

Runt om på jorden finns många kratrar efter förhistoriska meteoriter. En av de mest kända är Meteor Crater i Arizona. 175 meter djup och 1,3 kilometer i diameter.

Det eviga meteorregnet gör för övrigt jorden fem ton tyngre per dygn. Så mycket väger det stoft som bildas av de förintade meteorerna. Men eftersom det sprids ut över hela jorden, blir det inte märkbart på miljoner år.

Märkbart kommer det där emot att bli när Skylab förvandlas till en bombmatta – såvida inte skroten hamnar i havet. Lyckligtvis talar oddsen för en sådan utveckling.

Text:
**LENNART
FRANCK**

10 år efter människan på månen Universums födelse närmar sig!

Tio år efter den första bemande månlandningen — inför 1980-talet — undrar säkert många över nyttan med satelliter och rymdfarkoster. Det är fullt legitimt, ty rymdforskning är dyr. Satelliter, som reläer ljud- och bildsignaler mellan kontinenter, har medfört en revolution i förbindelserna. Vädersatelliter är närmast oundgängliga för att "spå" karor med hög- och lågtryck. De upptäcker tidigt orkaner.

Flygplan och fartyg använder satelliter för säker navigering. Man kan söka efter mineraler, vattenläkter och skogsbestånd från naturresurs-satelliter. Dessutom finns det "spionsatelliter" för militärt bruk.

Nåja, satelliter går väl an. Men Apollo-projektet för att landsätta den första människan på månen kostade ju 24 miljarder dollar. Vari ligger nyttan med att sända rymdskepp och sonder ut i solsystemet?

Analys av månmaterial gav olika möjligheter till kunskap om månens, jordens — ja, hela solsystemets uppkomst och utveckling. Också människans prestationsförmåga under lång tid i tyngdlöshet blev hårt testad.

I juli och september 1976 landade sonderna Viking 1 resp Viking 2 på Mars. Deras kretsare ovanför planeten fann tydliga spår av uttorkade floder och raviner. För hundratals miljoner år sedan brusade vatten i detta ökenlandskap. Mars måste då haft en

tät atmosfär. Vart har den tagit vägen? Nu är allt vatten på planeten bundet i is vid "polarkalotterna" och som ånga i den ytterst tunna atmosfären.

Viking-landarna gjorde analys av marsmaterial. Något biologiskt liv fanns inte på de undersökta platserna, men väl ett kemiskt. Dessa reaktioner hos marsmaterial har inte kunnat efterliknas i jordiska laboratorier. De tycks vara förlopp, som inte förekommer på vår planet. Representerar de en utomjordisk, okänd form av liv? Svaret dröjer.

Rymdsonden Voyager I passerade i vår planeten Jupiter och sände även bilder från dess månar. Nu är den på väg mot Saturnus och vidare ut i rymden på en Aniarafärd. På Voyager 1 finns en "guldskiva" med olika ljud, röster och talspråk från vår civilisation. Kanske finner någon varelse, någon gång, denna "rymdflaskpost" i ett fjärran solsystem. En lyrikälskare kan i så fall få lyssna till rösterna från Aniaras andliga fader — Harry Martinson.

Inom ett år startar trafiken i rymden med stora färjor (space-shuttle) från Cape Kennedy. Dessa startar som raketer och landar som glidflygplan. Därför kan de användas många gånger till lägre transportkostnad än raketer.

Rymdfärjorna skall användas för att frakta material till solcells-kraftverk i rymden. Energien skall överföras

med mikrovägar till jorden. Före år 1990 skall ett dylikt kraftverk producera lika mycket elström som planerade tolv svenska kärnkraftreaktorer.

Det finns detaljplaner på kolonier i rymden. Ett par hundra man, fem rymdfärjor och 3—5 års byggtid beräknas åtgå för att framställa ett samhälle i rymden med 10.000 invånare.

I månens närhet finns stabila punkter för placering av en koloni. Byggmateriäl kan hämtas från månen. Även metaller och mineraler kommer därifrån. En koloni beräknas få form likt ett stort bilräck med diametern 1,5 kilometer.

Hela kolonin skall sakta rotera så att det blir en konstgjord tyngdkraft utmed väggarna. All energi kommer från solen. Vatten bildas genom förening av väte och syre, som framställs ur mineraler. Växter och djur fraktras upp från jorden. De skall bilda ett ekologiskt system tillsammans med människorna.

I centrum av kolonin — däckets nav — kommer fabriker att byggas. På jorden blir alla kullager något droppformade pga tyngdkraften. I rymdkolonin kan de tillverkas exakt sfäriska. Vissa material kristallbildning störs inte i tyngdlöshet i rymden. Därför framställs de med fördel i en rymdkoloni-fabrik.

Med en rymdfärja placeras amerikanska år 1983 ett teleskop i en 50 mil hög omloppsbana runt jor-

den. Där finns ingen skymmande atmosfär. I teleskopet "växer" universum sju gånger. Det blir nya landvinningar för astronomin och kosmologin. Hela världsbilden kan börja klarna.

I ett teleskop ser man alltid bakåt i tiden. Andromeda-galaxen på två miljoner ljusårs avstånd ser nu ut som för två miljoner år sedan. I dag vet vi inte om denna galax ens existerar! Med teleskop på jorden kan vi i dag se ca 10 miljarder ljusår ut i rymden.

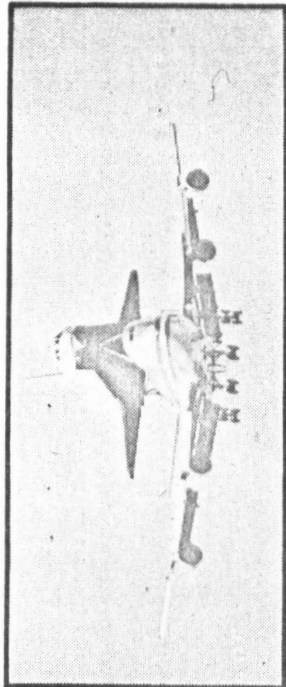
Fysikerna Penzias och Wilson fick hösten 1978 nobelpriset för upptäckten av bakgrundsstrålningen i universum.

Den anses vara en rest från vårt universums skapelse — The Big Bang. Beräkningar visar att The Big Bang inträffade för ca 18 miljarder år sedan.

Enligt Einstein är rymden krökt. När någon ser i en riktning långt ut i rymden med ett teleskop, är den infallande ljusstrålen böjd genom tyngdkraften hos massorna i universum. Då observatören tror sig se rakt ut, ser den i stället "i krök". För jordiska förhållanden skulle det bli som att kunna se runt en husknut eller ett gathörn!

Med 1980-talets rymdteleskop kan det kanske bli möjligt att se 18 miljarder ljusår ut i rymden eller 18 miljarder år bakåt i tiden. I så fall kan vi få se The Big Bang — Universums födelse! Fascinerande, eller hur?

Allan Rydén

● Oran provflyger den första rymdfärjan. Den får gratis-skjuts av Jumbo-jet upp i luften och glidflyger sedan själv tillbaka. Någon gång inom ett år — man räknar med omkring nyår — skjuts den upp med raket. Den kan sedan själv återvända till jorden för förnyade resor.

Några källor:
Sciama D.W.: Modern Cosmology.
Astronomisk Tidskrift 1977/1.
Ny Teknik 77/0922

□ Harry Svenssons liv och passion är UFO. Han vill veta allt om de mystiska fenomenen. Och han vill lära oss andra det han vet. □ Det är därför han har egen radiostation hemma i Mariestad.

Av BO H. SKOGLUND

■ Varje söndagsmorgon sätter sig Henry Svensson, 57 år, vid mikrofonen framför sin super-avancerade radioanläggning på Stockholmsvägen i Mariestad och anropar världen.

Han börjar med Sverige, fortsätter med Norge och går sedan över till USA.

Han pratar om UFO — oidentifierade flygande föremål. Det är hans liv och hans passion.

Ända sedan våren 1974 har han hållit på söndag efter söndag.

Anmälningarna från ilskna belackare har under årens lopp strömmat in till televerket mot hans verksamhet. Plus de anonyma skällbrev.

Men det bekymrar honom inte ett dugg.

— Jag har lagen på min sida. Det är inte reklam eller politisk propaganda. Och eftersom UFO officiellt inte finns så har jag svarat att mina sändningar inte är något att bråka om. För vad kan vara betydelselösare än något som inte finns?

I vardagslag är Henry Svensson ingenjör: värme, vatten och sanitet. Han har under många år arbetat på ett glasbruk i Mariestadstrakten.

Men någon gång på sextioalet fick han höra talas om mystiska händelser, folk som hade sett underliga föremål och underliga figurer som vistades på marken i närheten av dessa.

Han började göra i ordning ett klipparkiv och skaffade sig den litteratur som fanns i ämnet.

Han läste och läste.

— Jag beslöt mig för att jag skulle börja undersöka vad det var folk hade sett egentligen.

→ Dels reste jag ganska mycket både i arbetet och under semestrarna, dels så hade jag kontakt med människor över hela världen via min radioanläggning.

Henry Svensson började besöka de människor som stod omnämnda i tidningsklippen.

Han frågade dem om och om igen vad de sett. Han gick från hus till hus i grannskapen. Han frågade grannar, präster och andra om vittnena var pålitliga.

Och han började undersöka en händelse han upplevt själv en gång på en skjutbana.

I luften hade både han och andra sett ett föremål som svepte över horisonten.

Det var på femtiotalet och han började också söka upp dem som samma dag hade hållit på med skjutningen.

— Inte kan man tro på sådana här historier, säger han. Men när man nu sett det oförklarliga...

Henry Svensson antecknade noga vartenda vittnesmål han kunde komma över.

När det gällde personer som avlidit gick han till släktingar och frågade dem om de hört dem berätta något om oförklarliga händelser.

I UFO-kretsar gjorde sig snart Henry Svensson känd som en av de envisaste personerna i Sverige.

Dessutom blev hans insatser uppmärksammade litet varstans och han bjöds in till olika föreläsningar. Numera är hans föreläsningsverksamhet mycket omfattande.

Han har också under flera år lett över ett dussin studiecirklar om de oidentifierade föremålen.

Det finns en stor skillnad mellan UFO-entusiaster i allmänhet och Henry Svensson.

Han vet...

Han kommer aldrig med försök till förklaringar av typen:

— Tror du inte att det bland dessa miljarder stjärnsystem skulle finnas civilisationer som är mera högtstående än jordens?

Nej, han talar bara om de vittnesmål han samlat in.

— Bara det jag vet! utropar han. Bara det jag vet!

Henry Svensson har fått många vittnesmål som han varit tvungen att beteckna som lögn. Han vägrar att godta ett enda innan han är totalt övertygad om vittnets trovärdighet och sanningshalt.

— Ojoj, vilken mängd lögnare och mytomaner det förekommer, säger han.

— Och jämför sedan alla dessa lögnare med dem som verkligen sett och upplevt något. Det är knappast att de vågar andas om det för att inte anses som dårar och färdiga för inspärning.

Henry Svenssons största händelse är en sak som inträffade vid Kinnekulle för några år se-

dan. Då var det hundratals människor som såg ett stort lysande föremål i luften. Det fotograferades av ett stort antal tidningar, eftersom det hängde i luften under flera timmar. Till och med polisen gjorde uttryckning.

Han berättar om en flicka i Skövde som blev chockad av vad hon sett, ett tåg som blev stillastående på linjen i samma trakter, två bilister vars bilar totalt slutade att fungera. Vid samtliga händelser sågs underliga farkoster på himlen.

Radioanläggning

För att nå ut med sitt budskap till världen har Henry Svensson skaffat sig en radioanläggning som når precis överallt.

Huset och flaggstången är belamrade av antenner. En helt vridbar. I ett specialinrett rum i överåningen i Mariestadsvillan finns en utrustning som skulle göra de flesta gröna av avund.

Där finns bl a en slowscan-TV som kan ta emot och sända bilder över hela världen på kortvåg. Två mottagar- och sändardelar finns, bl a en av de absolut modernaste i hela världen.

— Varje minut av min lediga tid funderar jag på detta enorma problem, säger han. Och jag tar illa vid mig att de, som sysslar yrkesmässigt med vetenskap och teknik, helt förnekat förekomsten av UFO. Deras "obefintlighet" är en jättestor gigantisk lögn som har fått existera i över trettio år nu. Det måste snart bli ett slut på detta aprilskämt!

Henry Svensson är så övertygad om UFO:s existens att han på senare tid till och med börjat filma vittnesmålen. Han vill att hans dokumentation så småningom ska bli så gigantisk och övertygande att ingen längre kan tvivla.

Hans vittnes-"förhör" finns inte bara utskrivna. De finns också lagrade på band.

Och Henry Svensson ska inte heller nöja sig med föredrag, studiecirklar och radioinformation om UFO. För att klara av allt har han till och med köpt ett tryckeri som helt ska ägna sig åt fenomenet.

Henry Svensson skrattar litet generat när vi frågar hur familjen ser på hans engagemang och intresse.

— Tja, säger han. Om det inte vore för all tid det tar skulle den nog acceptera det något mera helhjärtat. ■

PRESSKLIPP

Skylab i skallen?

Tidningsmannen Peter Coster tänker ta skydd då ca 500 bitar av den amerikanska rymdstationen Skylab i juni väntas falla ner från himlen – skydd för en hel dollarmiljon.

Coster, som arbetar på Melbourne Herald, är den första som försäkrat sig mot skada av

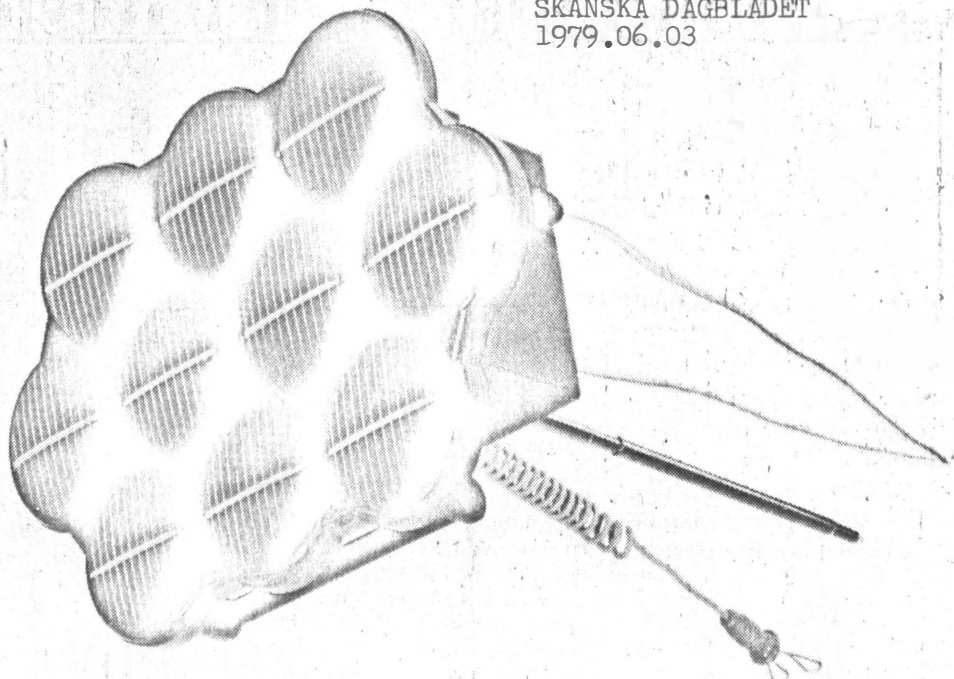
föremål som faller ner från yttre rymden dit de skickats ut. Han fick betala 150 dollar (cirka 600 kr) för försäkringen.

– Det är en massa saker man kan få i huvudet. Jag lever i ständig skräck då jag går förbi höga byggnader. Nu får jag veta att jag också kan få en bit av Skylab i huvudet om det vill sig illa. Oddsden är visserligen minimala, för jag kommer troligen att stanna i sängen, men om det händer skulle jag bli ihågkommen som den första i historien som dödats från yttre rymden och i alla fall ha en försäkring, förklarade Coster.

Delar av Skylab, ett par vägande flera ton, väntas träffa jorden inom ett brett bälte och åstadkomma hål större än ett par tennisplaner någon gång mellan 15 och 21 juni. Chansen att de skall träffa bebyggt område anses dock inte större än en på ca 150 och att någon bit skall träffa en människa tio gånger mindre (ca en på 1 500) enligt statistikens beräkningar. Men det lugnar inte Coster.

HELSINGBORGS
DAGBLAD
1979.05.31

SKÅNSKA DAGBLADET
1979.06.03

● De 10 runda solcellerna fångar upp ljuset som omvandlas till elektricitet inne i batteriet. Den inbyggda elektroniken

ser sedan till att 2.500 volt sändes genom stängslet varje sekund.

Nu ska solen

vakta korna...

Av BÖRJE PETTERSSON

SIMRISHAMN: Just nu i oljebristens tider är solenergin ytterst aktuell.

Men att solen även kan vakta kor, det har man inte vetat om tidigare.

Simrishamnsföretaget Pato presenterar ett soldrivet system för el-stängsel och man är ensam om nyheten i Sverige, Norge, Danmark, Finland.

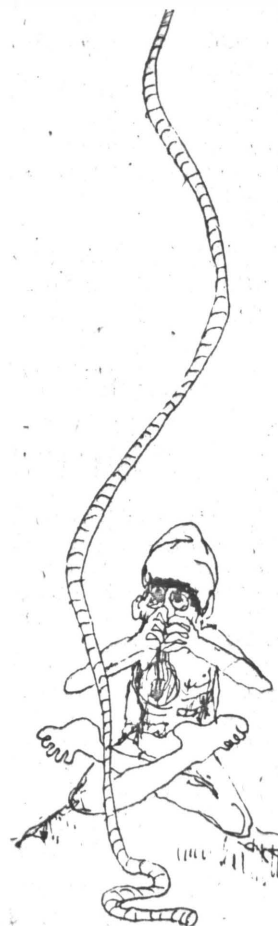
Vår nyhet bygger på en ny uppfinning från Tyskland, berättar disponent Thomas Lundqvist,

Simrishamn för tidningen. Tillsammans med lantbrukaren Per-Arne Thufvesson, Hagestadborg står han bakom lanceringen i Norden.

Man sätter ut det lilla aggregatet i betesmarken, ansluter en sladd till det staket som redan finns. Så tar solen hand om resten. Det låter enkelt och är faktiskt ganska enkelt också.

Man behöver faktiskt inte sol hela tiden heller. Batterilocket är utformat som en solgenerator som omvandlar det infallande dagsljuset till elektrisk energi som sedan lagras upp i batteriet. Även om det blir regndagar och gråväder garanterar företaget att batteriet är fullt laddat.

Heliopan heter den lilla behändiga tingesten som endast väger 2,5 kg. Lätt att montera är den också, tio minuter på sin höjd.

Flygplan i Egypten för 2 000 år sedan?

1898 fann man ett modellplan i en gravkammare nära staden Saqqara i Egypten och som daterades till cirka 200 f Kr.

Det funna modellplanet sändes till stadsmuseet i Kairo och katalogiserades som nummer 6347, rm 2 med anteckning att man inte visste vad föremålet var för någonting.

1969, över 70 år senare, var forskaren och arkeologen dr Kalil Mesiha sysselsatt i museets källare då han upptäckte det bortglömda modellplanet.

Den 23 december 1971 formades en speciell kommitté där flygexperter, historiker, arkeologer och andra forskare började undersöka modellen. Alla var de förbluffade över modellplanet som var utformat som en nästan exakt kopia av dagens moderna plan.

Man tror dock att modellplanet var mer designat för att transporteras än för att färdas i hög hastighet. Experterna är också eniga om att planet drevs av en motor, men vad för slags motor vet man ingenting om.

Riktiga plan

Ledande forskare tror att kring Nilens stränder kan det ligga begravt verkliga flygplan, 2 000 år gamla.

Det är inte bara i Egypten man funnit modellplan i olika gravkammare. Nyligen fann arkeologen dr Ivan T Sanderson ett modellplan i rent guld i en gravkammare i Columbia. Modellen uppskattas vara minst 1 000 år gammal.

Många framstående forskare och experter tror i dag att det för flera tusen år sedan fanns en högt stående civilisation på vår jord och mycket talar för att det fanns flygplan i Egypten redan för 2 000 år sedan, säger man.

Stillfilm om "tefat"

Besökarna på flera av Lunds fritidsgårdar kan de närmaste dagarna se en stillfilm om s k flygande tefat. Det är UFO-Sveriges film om dessa "oidentifierade flygande föremål". På torsdagskvällen visas den på Östra Torns fritidsgård och på fredagen på Klostergårdens fritidsgård. Den 15 har turen kommit till Kiliansgården och den 17 till Fågelgården.

Liv på jorden ^{HZ 6/11 1978}

Den första levande organismen kom till jorden med kometer och meteoriter från yttre rymden för ca fyra miljarder år sedan.

Den teorin framlägger två av Englands mest ansedda astronomer i en ny bok.

Professorerna Fred Hoyle och Chandra Wickramasinghe skriver i sin bok "Lifecoloud" (Livsmoln), att det med största säkerhet finns liv på andra håll i Vintergatan.

De grundar sin teori på att man nyligen upptäckte ett antal organiska molekyler i rymden. Det innebär att byggstenarna till levande organismer finns runt om i rymden och bara kräver de rätta betingelserna för att utvecklingen skall sätta igång.

Hoyle och Wickramasinghe tror att jordens hav och atmosfär uppstod när en komet som innehöll förelöpare till liv hamnade på jorden.

Det enorma tidsavståndet gör det omöjligt för människan att resa till andra civilisationer som kan förekomma i världsrymden, skriver de båda professorerna.

Men med radiosignaler kan man få kontakt på kortare tid även om det ändå skulle ta några tusen år per meddelande, tillägger de.

Illusionen av rörliga bilder - grunden för våra dagars film - har varit känd i minst 5 000 år. Den överraskande slutsatsen har sovjetiska forskare dragit av omkring 600 egendomliga hållristningar vid Onegasjöns strand. Det var länge en gåta varför ristningarna hade placrats under vattenytan trots att de fanns lämpliga klippor på land. Forskarna tror nu att tanken var att bilderna skulle "röra" sig, vilket det tycks göra om de betraktas ur en viss synvinkel samtidigt som det är svaga vågrörelser i vattnet.

SDS 1979.06.07

Natoövning skrämde skåningar

Befolkningen längs Skånes sydkust väcktes i gryningen natten till onsdagen av ett ovanligt häftigt mullet och knallande. Försvarsstaben fick åtskilliga påringningar om vad det egentligen var frågan om. Till en början utbröt en viss förvirring. Men snart nog var man på det klara om vad som stod på. Det pågår en stor Natoövning i södra Östersjön med marin och flyg. Och på grund av väderleksförhållandena fördes ljudvågorna ovanligt tydligt in över Sverige. De var attill och med så kraftiga att fönsterrutor sprack.

UFO-SYD mottog inga rapporter denna gång om oförklarliga ljudfenomen.

Snöman på gång i Australien?

SYDNEY (AP): Det finns jättelika, håriga, apliknande varelser i den täta buskvegetationen nära Sydney, hävdade en australisk naturforskare på fredagen.

Rex Gilroy är övertygad om att Australien har en Yowie, en varelse som liknar den himalayanska Jetin eller Snömannen.

Gilroy sade att han kollat uppgifter från mer än 3 000 personer som uppger sig ha sett djuret under de senaste 20 åren.

"Jag är säker på att det rör sig om en Yowie, en stor hårig, apliknande varelse som lever i täta skogarna

längs Australiens östkust, förklarade Gilroy.

- Det finns mellan 400 och 600 Yowies, de är omkring tre meter långa och väger omkring 180 kg, sade Gilroy som satt upp forskningscenter just för detta ändamål.

Gilroy, som sade att han såg en Yowie i Jamieson Valley i de Blå Bergen 1970, planerar en expedition för att kontrollera de senaste rönen.

SKÅNSKA DAGBLADET 1979.06.11

SNÖMAN. Den vederstyggliche snömannen har dykt upp igen. Lord Hunt, som från baslägret ledde den första bestigningen av Mount Everest, har nyligen hittat snömännens väldiga fotspår runt ett tält han rest på 4 500 meters höjd i Himalaya. Det största fotspåret var 35 cm långt. Hunt tog fotografier av spåren. (TT-Reuter)

HD 1979.06.02

SDS 1979.05.10

En fantastisk upptäckt:

Åtta aktiva vulkaner på Jupitermåne nr tio

PRESS-STOP

Providence, Rhode Island (AP). Nya foton från rymdsonden Voyager I av Jupiters måne Io visar åtta vulkaner som sprutar ut svavelgas. Det finns också bildningar som liknar lavasjöar!

Forskarna vid en amerikansk rymdgeologkongress betecknar det hela som högst märkligt.

- Detta är det mest otroliga som setts i hela rymdprogrammet,

sade den federale rymdgeologen Donald Wilhelms.

De flesta planeter och månar i solsystemet är kalla och inaktiva och därför blev rymdgeologerna desto mer imponerade av de våldsamma aktiviteterna på månen Io. Forskarna misstänker dock att det även finns vulkaner på Saturnusplaneten Titan.

Fantastiskt

- Vi har sett saker som ser ut som lavasjöar, sade Nasa-rymdgeologen dr Joseph Boyce som rapporterade om framstegen med

Voyager-färden vid rymdgeologernas tionde årskongress vid Brown-universitetet i Providence.

- Det är den mest fantastiska upptäckt vi någonsin gjort inom den planetära geologin, sade Boyce. Io är ett tokigt men fantastiskt ställe - om man flyger över jorden kan man skatta sig lycklig om man får se en enda vulkan i utbrott!

Voyager avbildade inte mindre än åtta aktiva vulkaner på den gul-oranga ytan på månen Io, den av Jupiters fyra stora månar som är närmast jätteplaneten. Jupiter har sammanlagt 14 månar.

Den här bilden av Jupitermånen Io togs på drygt 800 000 kilometers avstånd. Här kan man skönja meteoritkratrar, vulkaner och lavasjöar. Jupiter har sammanlagt 14 månar. De fyra största kan man se genom en fältkikare - däribland Io.

SYDSVENSKA DAGBLADET 1979.06.10

Skylabs skador betalas

■ Amerikanska advokater ligger i startgroparna för att resa ut i världen och ta itu med eventuella skades- tåndskrav sedan rymdstationen Skylab störtat in i jordatmosfären inom kort.

USA har i ett avtal från 1972 åtagit sig att reglera ersättningskrav från folk utomlands för skador vållade av amerikanskarymdfarkoster.

En talesman för rymdflygstyrelsen Nasa, Richard Smith, sade på torsdagskvällen att de väntande advokatgrupperna har till uppgift att ut-

värdera de krav som kan komma.

- Om vi inte kollar noggrant kan vi få betala för en förfärlig massa bilskrämor som inte alls vållats av Skylab, tillade han.

Experterna anser att rymdstationen kommer att förintas när den når jordatmosfären.

Och risken att någon människa skall träffas av en liten Skylab-spillra har bedömts till en på 600 000 000 000. ■

HD-1979.06.12

Superhetta

WASHINGTON (TT-Reu- större än på solens yta.

ter) Amerikanska rymdfar- kosten Voyager I har mellan Jupiter och Mars stött på 'superheta partiklar i rymden med temperaturer 100 gånger

Partiklarna var emellertid vitt spridda och vållade ingen skada på rymdfarkosten när den passerade dem.

SkD 790609

MEDLEMSFÖRTECKNING

DIMISKOVSKI, GLIGOR
Vårvädersv. 4 O
222 27 LUND
046 - 13 14 88

FALCK, LENNIE
Blidvädersv 4 D
222 28 LUND
046 - 14 52 19

HÖGLUND, FREDRIK
Virvelvindsv 4 F
222 27 LUND
046 - 14 96 03

LILJEBERG, HAKAN
Bjuggs väg 4
245 00 STAFFANSTORP
046 - 25 73 03

LUNDBERG, ARNE
Kronetorpsv 52 B
212 26 MALMÖ
040 - 29 28 26

MAGNUSSON, MICHAEL
Tordönsv 4 F
222 27 LUND
046 - 14 69 26

MALMBORG, CARINA
Lenngrens väg 6
245 00 STAFFANSTORP
046 - 25 60 15

NANNE, HENRIK
Koppargården 11 A^{II}
261 43 LANDSKRONA
0418 - 271 54

NANNE, MIKAEL
Box 10032
S-220 10 LUND 10
046 - 13 60 01

NILSSON, TORE
Svedala 23
233 00 SVEDALA
040 - 40 10 98

NYBERG, TOM
Sunnanväg 14 I
222 26 LUND
046 - 12 96 70

NYSTEDT, MATS
Persikev 37
223 55 LUND
046 - 13 16 79

PEDERSEN, HANS
Blidvädersv 6 D
222 28 LUND
046 - 14 70 43

PEDERSEN, JOHAN
Blidvädersv 6 D
222 28 LUND
046 - 14 70 43

PÅHLSSON, GUNILLA
Knästorps 1
245 00 STAFFANSTORP
046 - 25 44 12

SALOMONSSON, BJARNE
Rosenbergsg 3 D
252 42 HELSINGBORG
042 - 14 57 47

STRIDH, GLENN
Stugvägen 1
270 22 KÖPINGEBRO
0411 - 502 73

THREMS, JOHAN
Sunnanväg 14 K^I
222 26 LUND
046 - 14 82 94

VÖLTER, EWALD
Silvergården 2 B
261 43 LANDSKRONA
0418 - 112 45

WIBERG, CARINA
Pl 106
240 21 LÖDDEKÖPINGE
046 - 77 60 70

WILSON, MAGNUS
Kapellg 2 B
271 00 YSTAD
0411 - 157 16

DETTA ÄR DEN FÖR TILLFÄLLET KOMPLETTA MEDLEMSFÖRTECKNINGEN. MEN FLER VILL
VI BLI OCH FLER BEHÖVER VI BLI. HJÄLP TILL ATT VÄRVA NYA MEDLEMMAR!